

PRIS 10 ØRE

Nasjonal-Socialisten

Organ for
Norges Nasjonalsocialistiske Arb.parti.
(N. N. S. A. P.)

Nr. 1

Januar - 1934

1. årg.

Meddelelse fra N. N. S. A. P.

I den senere tid har partiledelsen til stadighet fått klager over den retning «Fronten» har tatt, og da særlig over den overhåndtagende antisemittiske og antifrimurerske propaganda. Partiledelsen har også vært opmerksom på disse uheldige sider ved «Fronten»s virksomhet, denne propaganda som selvfølgelig ikke har noget med nasjonalsocialisme å gjøre. Men det beklagelige faktum at «Fronten» ikke er partiets, *men Eugen Nicolssens eiendom*, har gjort at partiledelsen ikke har kunnet øve nogen avgjørende innflytelse på avisens innhold.

Da man fra først av gikk i samarbeide med «Fronten» var det under forutsetningen av at den skulde være et rent nasjonalsocialistisk organ. Men etter hvert har «Fronten» kommet til å inneholde mindre og mindre nasjonalsocialisme og mere

og mere tvilsom antisemittisk og antifrimurerisk propaganda. I det siste nr. av «Fronten» var det endog kommet så langt at bladet hadde en artikkel om Ludendorff, og omtalte ham og hans ideer meget imøtekomende. Når man samtidig er opmerksom på tendensen i den antisemittiske og antifrimurerske propaganda som «Fronten» i den senere tid har vært fylt av, vil man forstå at bladet har satt sig som mål å gjennemsyre norsk nasjonalsocialisme med Ludendorffs tanker og ideer.

Da går det for vidt. Partiledelsen fandt at den ikke kunde ta ansvaret for samarbeidet med et organ som arbeider for en politikk som ligger så fjernt fra de nasjonalsocialistiske ideer.

Osloavdelingen blev innkalt til et lukket møte den 15/12—33 og forelagt saken. Da de tilstedeværende som en mann, krevet

at partiet tok avstand fra de av «Fronten»s retningslinjer som ikke er fullt ut i nasjonalsocialistisk ånd, og da partiledelsen mener at dette standpunkt også er det som er gjeldende ellers blandt partiets medlemmer, *besluttet den å avslå ethvert samarbeide med «Fronten» for fremtiden».*

Oslo 18/12—33

Partiledelsen.

Racehygiene.

I tidligere århundreder og årtusener frembragte de naturlige krefter hos menneskene, likesom hos alle andre av naturens skapninger, en renselsesprosess som utskilte alle dem som led av arvelige sykdommer, alle hjelpeløse og asociale individer. Det motsatte er tilfelde i vår civiliserte tidsalder. Natur- og lægevitenskapens fremskritt har gjort det mulig for oss i meget større utstrekning enn tidligere å oprettholde syke og svake. I dette fremskritt og dets anvendelse kan vi selvfølgelig ikke gjøre noen forandring; den verdensanskuelse som er blitt til gjennom århundrer, kan vi ikke endre fra idag til imorgen. Det må for fremtiden som hittil i størst mulig utstrekning bli sørget for de ulykkelige i samfundet.

Men det vi kan gjøre, er å ha omsorg for den kommende slekt. Vi har på grunn av lægevitenskapens og kirurgiens høie nivå, et middel til å befri de kommende

generasjoner mer og mer fra ødeleggende sykdommer på legeme og sjel. Vi kan sterilisere de individer som lider av betydelige, arvelige sykdommer, og på den måte beskytte de kommende slekter.

Idag nekter imidlertid samfundet å gjøre bruk av dette middel til å skape friskere og lykkelige mennesker av næste generasjon. Man mener at det strider mot human tankegang å berøve enkelte individer deres forplantningsevne. Men man må være opmerksom på at den operasjon det dreier sig om, sterilisasjonen (som ikke må forveksles med kastrasjon), er et forholdsvis ubetydelig inngrep som bare fratrar individet dets evne til forplantning og forøvrig *ikke har noen legemlig eller sjelelig virkning*. Når man så tenker over hvilken overordentlig betydning sterilisasjon av individer som forplantningsmessig sett er mindreværdig, vil ha, må man forstå at denne form for humanitet er helt misforstått, hel meningsløs.

Av humanitet (o: menneskekjærlighet) må man kunne forandre at den skal være til gode iallfall for enkelte, men denne humanitet er det ikke for noen.

Livet er en ulykke for de individer som lider av en eller annen betydelig legemlig eller sjelelig skade, og det er en velgjøring å hindre at det blir satt slike individer til verden.

Det må være en ulykke å se sine barn vokse op som hjelpeløse og uheldredelige syke individer, og det er en velgjerning å frita folk for en slik ulykke.

De folk som fyller fengsler og sidsykeasyler, er en ulykke for samfundet, og det er en velgjerning mot samfundet å hindre at det blir satt individer til verden som på grunn av arvestoffet er dømt til å tilbringe sitt liv un-

der slike forhold.

Sann humanitet vilde det være å foreta en utrenskning av arvestoffet, en utrenskning som kan skape de kommende generasjoner bedre enn de foregående — som vil føre menneskene fremad og gjøre dem stadig lykkeligere — og det er en slik vidsynt humanitet nasjonalsocialistene forlanger.

F. W. D.

Når dverger kaster lange skygger, da er det solefallstider.

Det norske statsstyre er ikke meget verdt. Dag efter dag ser vi at eftergivenhet og motløshet dikterer dets handlinger. Meget kommer vel dette av at parlamentarisme og klokkerlyttermusikk har en egen evne til å trekke små menn frem i første linje.

Så sitter vi og ser små menn gjøre små gjerninger, og tar skade på vår sjel, fordi vi venner oss til det. Så små er vi blitt, at vi hjelper krapylet med å fortsette leken. Vi vet det er galt, men å manne sig op til å slå i

bordet. Nei, det tør vi ikke, det får *andre* gjøre.

Og de små menn frodser i folkets forfall, de styrkes av dets motløshet og feighet.

At de kaster lange slagskygger er ikke noget bevis på deres storhet. Deres skygger er store av misssmot og klam uhygge. De er «smidige parlamentarikere», «revolusjonshyener» og «kapitalistlakeier». Slike folk kan bare kaste lange skygger i misssmotets tider, *når solen står lavt*.

Stein Barth Heyerdal.

S. O. S.

«Nasjonalsocialisten» kaller:

«Vi trenger øieblikkelig pen gehjelp. Neste numemr må sikres, send ditt bidrag idag. Stort eller litet. Alle monner drar».

Fellesnytte, fremfor egennytte.

Enhver ny tidsstrømning i historiens løp har hatt sitt motto, sitt slagord. Gjennom alt hvad de nye tider bragte av godt og ondt, lyste et motto frem. I striden for nye idealer har menneskene alltid hatt en grunnsetning å holde sig til, som har vært dem en rettesnor og en styrke i kampen mot foreldede opfatninger. For ikke å gå for langt tilbake i tiden kan nevnes den franske revolusjons slagord: «Frihet, likhet og brorskap». Dette begrep var den tids åndelige fanc som idealistene kjempet under med tro og begeistring. Senere kom liberalismens løsen om «individets frihet», som har hatt klang helt op til våre dager og som man kan si har bragt verden op i den kaotiske tilstand vi er i idag.

Nasjonalsosialismen har også sitt slagord med en uendelig dyp moralsk verdi — *fellesnytte fremfor egennytte*. Dette er så å si den nye bevegelses grunn-tanke, den etisk-moralske grunnvold den akter å bygge sitt nye samfund op på. Denne grunn-tanke bryter på det kraftigste med foreldet liberalisme og klassekampeteorier, hvis resultater vi hver dag kan se i usunde kapitalophopninger, i renteslaveriet, i arbeidsløsheten og arbeidskampene med derav følgende nød og elendighet. Nasjonalsosialismen bryter med alt dette og gir men-

neskene istedet for opkonstruerte golde teorier og anskuelser en enkel, naturlig og moralsk samfundsofatning. Vi må bort fra vår tids «frisind» som kjennetegnes ved en nær sagt ubegrenset frihet for det enkelte individ til å utfolde sig, selv om dette skjer på bekostning av andre menneskers velstand og lykke. Den nye bevegelses kamp gjelder nettop for en stor del å skaffe disse usunde tilstander av veien, men den legger på den annen side ingen bånd på den utvikling av individet som tar sikte på å utrette det ypperste til hele samfundets beste.

Dette motto er ikke noget man kan realisere ved en stortingsbeslutning eller en lovgivning. Det ligger i selve begrepets åndelig-moralske betydning at betingelsen for denne ides seier er at selve folkementaliteten undergår en forandring. De gamle teser om individets frihet eller om klassekampens nødvendighet må erstattes med noget som ligger den moderne tid nær, som er i pakt med utviklingen; kort sagt med noget som dekker nettop hvad tiden har behov for. Og det er *tillid*. Tillid opstår først for alvor når menneskene evner å arbeide sammen i et samfund i bevisstheden om at hvad de utrætter må først og fremst være til det heles beste; føler at de er i organisk

sammenheng med det samfund de lever i.

Det er grunn til å tro at denne nyorientering på det samfundsmessige område er iferd med å bryte frem. Vi har sett hvordan hele nasjoner har våknet op av den liberalistiske slapphet og er i full gang med å begynne et nytt liv grunnet på sundere prinsipper. Også i Norge merkes en tydelig tendens i retning av det nye, selv om forsøkene ennå er spredte og til dels usikre. Men før eller senere vil også det norske folk vekkes op til erkjennelse av at veien fremover ikke går gjennom en stat grunnet på et organisert hat mellom klasser, men gjennom et samfund hvor fellesnyttens ide går foran hensynet til eget beste.

Fritjof Braarud Jensen.

Usann Propaganda.

Til stadighet verserer rundt om i verdenspressen mer eller mindre fantastiske beretninger om «redslene» i Tyskland. Ikke bare den røde «arbeider»presse, men også de reaksjonære høire- og venstreaviser rundt om, gir spalteplass for denne propaganda.

Enhver ny bevegelse møter motstand. Den nasjonalsocialistiske arbeiderbevegelse er i sig

selv ikke ny av dagen. I 13 år har Hitler og hans menn kjempet for de kunde bringe sitt parti til makten. Idag er 90 % av den tyske befolkning nasjonalsocialister. Men først ved Hitlerbevegelsens fulstendige makt-overtagelse i Tyskland i 1933 er den røde front og reaksjonen blitt alvorlig redd for at den nye arbeiderbevegelse skulde bre sig. Nettop fordi den er en sann arbeiderbevegelse. bygget hverken på klassehat eller misundelse, men på nasjonal samhörighet under parolen: Fellesnytte for fremfor egennytte! Fordi enhver arbeider som setter sig inn i den nasjonalsocialistiske ide uvilkårlig vil bli tilhenger av bevegelsen, er denne så farlig for de gamle klassepartier.

Derfor måtte den nasjonalsocialistiske arbeiderbevegelse møtes med en kraftig om hensynsløs motpropaganda i alle land. Men på grunn av bevegelsens rene og folkenyttige grunnsetninger og om dens samfundsofbyggende politikk kunde den ikke imøtegås med reel sannferdig agitasjon. Man måtte gripe til løgnpropagandaen! Og propagandaekspertene rundt om i Amerika er nu til stadighet optatt med å lage falske «sannferdige» beretninger om navnløse redsler, oprivende rettsløshet o.s.v. fra det nasjonalsocialistiske Tyskland.

Disse beretninger, ofte ledsaget av falske og misvisende foto-

grafier, går så rundt i den del av verdenspressen som har interesse av å motarbeide det nye Tyskland. Selv nøytrale aviser optar ofte i god tro disse produkter fra en kommunistisk, jødisk eller kapitalistisk propagandacentral. Selv Adolf Hitlers privatliv, nesten fra barndommen av, er nøie gransket for at man om mulig skulde kunne opdage et eller annet ufordelktig som kunde brukes i kampen mot føreren. Men forgjeves. Av den grunn at personen Hitler hele sitt liv har levet et nøisomt liv i streng selvdisiplin. Han hverken røker eller drikker, og er i alt meget måteholden. Og dette er ikke noget han har lagt sig til nu, som reklame for sig selv, han har alltid vært slik. Han er født nasjonalsocialist!

Derfor har de politiske hyener heller ikke funnet noget ved Hitlers privatliv de har kunnet henge sin hatt på. Y. F. Y.

Nasjonalsocialismen i Holland.

I Holland har der i de siste år vokset op en nasjonalsocialistisk bevegelse under navnet: «Nationalsocialistische Beweging in Nederland». Ingeniør *Mussert* leder bevegelsen fra sitt hovedkvarter i Utrecht, en av de mindre byer i Holland. Hovedorga-

net «Volk en Vaderland» er til tross for at det kun er 1 år gammelt, blitt en meget utbredt ukeavis.

Ing. *Mussert* har organisert sin bevegelse efter tysk mønster og står i dag med en styrke på 3000 utdannete og bevegnete W. A. menn. (W. A., Werhaft Abteilung) altså tilsvarende de tyske S. A.).

I August måned 1933 talte bevegelsen ca. 8000 mann. Imidlertid gikk en lignende nasjonalsinnret bevegelse inn i *Musserts* og man disponerte, efter landdagen den 7. oktober 1933 over ca. 20,000 medlemmer. I november og desember er den nasjonalistiske arbeiderbevegelse gått voldsomt frem. Medlemstallet har fordoblet sig og man regner idag med ca. 40,000 medlemmer.

Bevegelsen er rekruttert fra alle samfundslag dog er kropsarbeiderne i overveldende majoritet (til de nederlandske socialdemokraters store forbitrelse). Marxistene har i alle land regnet arbeiderklassen som sitt spesielle virkefelt og har også med hell fått tvunget kropsarbeidere inn i sine organisasjoner, gjennom fagorganisasjonsterror og lignende midler. Den tyske arbeider er våknet og har funnet sin plass, den hollandske vil følge efter, men hvor lenge varer det før den norske arbeider får bindet revet fra øinene?

Seb. C.

Roosevelts gjenreisningspolitikk.

Pressen har i det siste halvåret vært fylt av lovtaler over Roosevelts politikk. Vi får høre at arbeidsløsheten er sunket så og så meget, og at man er på vei mot «gode tider» igjen. Men holdene i U.S.A., vil vi forstå holdene i U. S. A., vil vi forstat statistikken igjen har bedratt menneskene på det skammeligste.

Roosevelt har nemlig benyttet et gammelt kvaksalvermiddel. Han hadde lovet det amerikanske folk øket produksjon og omsetning, og for å kunne holde dette løfte begynte han sin regjering med å bebude inflasjon. Enhver vil forstå at alle som sitter med verdier i kontanter eller papirer, under slike omstendigheter kjøper realverdier for ikke å tape sin kapital ved pengenes verdiforringelse. Det var også tilfelle «over there», og følgen var et veldig opsving i produksjonslivet og omsetningen.

Men snart kom tilbakeslaget. Folk hadde skaffet sig de realverdier de ønsket, og efterspørselen og omsetningen begynte å synke igjen. For å holde det hele gående blev Roosevelt nødt til virkelig å gå til den bebudede inflasjon. Resultatet blev den rene panikk, alle måtte kjøpe,

omtrent som her i landet ved krigsutbruddet i 1914. Prisene steg, og næringslivet blomstrer. slik har det blomstret helt til idag. Inflasjonen er drevet lenger og lenger; dollaren er nu ikke verd stort mer enn halvparten av hvad den var for et år siden.

De strålende resultater av Roosevelts politikk er i virkeligheten blendverk. Forholdene er idag stort sett de samme som da Roosevelt kom til makten. Den største forskjell er at lagrene er mere overfylt enn noensinne; for hele tiden har man produsert og solgt uten at noen har forbrukt produktene. Man regner med at U. S. A. har tapt noen milliarder på grunn av den kapitalflukt inflasjonen har forårsaket. Dessuten har den spekulasjon som var følgen av Roosevelts politikk, fått veldige beløp til å skifte hender. De er gått over fra arbeidslivet, fra den skapende kapital, til de store internasjonale spekulasjonselskapene, til den røvende kapital. Samtidig har spekulasjonen skapt nye fiktivverdier som det arbeidende folk må innløse med realverdier.

Hele Roosevelts politikk har vært nytteløs; krisen er idag mere akutt enn noensinne.

Det har vist sig at selv et diktatur har ikke klart å blåse liv i det gamle systemet — det er uigjenkaldelig dødt. Intet blir bedre om man sørger over

den ting. Det som kreves idag er nye metoder i pakt med vår egen tid. For skal vi ha chance til å komme ut av de dårlige tidene, må vi ha et nytt og livskraftig system — et system som ikke bygger på mere eller mindre storslått valutaspekulasjon og svindel, men på ærlig arbeide.

Lo. S.

Til medlemmer og interesserte.

Efter at N. N. S. A. P. har valgt den rette vei for gjennomførelsen av *norsk nasjonalsocialisme* i Norge, og brutt med «Fronten» og hr. E. Nielsen, har partiet fraflyttet de kontorer hr. E. Nielsen lånte oss. Partiets organisasjon og arbeide blir selvfølgelig helt uforandret. Osloavdelingen har nu anskaffet sig et større kjellerlokale, hvor avdelingen for fremtiden kan holde møter. Første medlemsmøte i det nye lokale vil bli bekjentgjort ved cirkulære til medlemmer og interesserte.

Partiets nye adresse er:
Postbox 2283, Majorstuen, Oslo.
F. W. Dohrn.

Til medlemmene.

Alle opplysninger som kunde tenkes å ha interesse for partiet sendes til N.N.S.A.P.'s Efterretningskontor postbox 2283, Majorstuen, Oslo.

S. C.
sekretær.

Medlemslotteriet.

utfallet av trekningen blev:

1. gev.: Lodd-nr. 66 i serie K.
2. gev.: Lodd-nr. 75 i serie P.
3. gev.: Lodd-nr. 27 i serie J.

1. for beste salg tilfalt: S. Clausen. 2. pr. for nest beste salg tilfalt: H. Chr. Hansen.

Styret.

Kontingenten skal innsendes forskuddsvis. Bidrag og medlemskontingent sendes enten i frimerker eller pr. postanvisning til partikontoret.

Partisekretæren.

NASJONALSOCIALISTEN

organ for Norges nasj.soc. arb.parti.

Utgiver:
N. N. S. A. P.

Forretningsføreren og

Ekspedisjonen
Postbox 2601. Telf. 66728, 19-20

Utkommer foreløbig en gang i måneden.

Abonnement kr. 1.20 pr. år.

Annonsepriser: Alm. plass 20 ø.
pr. mm. Reser. plass 30 ø. pr. mm.

NORGES
NASJONAL-SOCIALISTISKE
ARBEIDERPARTI
(N.N.S.A.P.)

Partikontorets adresse er:
Postbox 2283, Majorstuen,
Oslo.
